

μεταχειρισθῆς ἐκεῖ ποῦ δὲν πρέπει, ἐνεργεῖ δηλητηριωδῶς. Οὕτω καὶ οἱ Πρόξενοί μας εὐεργετικοὶ φαινόμενοι εἰς τὴν Ἀβυσσυνίαν, δηλητηριάζονται αἰφνης ἀποδεικνύονται εἰς τὴν Θράκην. Ἡ δύναμις τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου φυτοῦ, ὅπερ ὀνομάζεται Χοαγινιάν, ἦτο γνωστὸν εἰς ὀλίγας μόνον οἰκογενεῖας ἀναμιτικῶς, αἰτινες ἅμα χριστιαναὶ γενόμενοι ἀνεκάλυψαν αὐτὸ εἰς τοὺς Γάλλους. Λεπτομέρεια περὶ τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Λασσερτέρ, πρῶτον ἱεραποστόλου ἐν Τονκινῷ. Εἰς ποιοῦ Ρωμηοῦ τῶρα τὸ κεφάλι μπορεῖ νὰ κατέβῃ νὰ ἀγοράσῃ τὸν Λασσερτέρ νὰ μελετήσῃ τὸ πρᾶγμα, νὰ πληροφορηθῇ πῶς τὸ Χοαγιάν προμηθεύεται, νὰ πειραματισθῇ δι' αὐτοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σώσῃ κόσμον;

Ἰππασία ἀπὸ Παρισίων εἰς Βιέννην. Ἐνα ἀνδρόγονον, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ραϋνῶ, καὶ εἰς φίλος, ὁ κ. Γιράρ, ἔκκαμαν τὸ ταξίδιον ταῦτο ἐπιπποὶ διὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ τῶν Ἀλπεων εἰς Βιέννην μετ' ὀλίγα μόνον διαλείμματα δι' ἀνάπαυσιν. Αἱ ἑφημερίδες φρονούσιν ὅτι πρῶτην φοράν κυρία τοῦ κόσμου ἐπιχειρεῖ τοιαύτην καματηρὰν ἰππασίαν. Δὲν ἀδιαθέτησε δὲ διόλου. Νὰ τὴν ὀνομάσῃ κἀνεὶς νταρτάνα, εἶνε ὀλίγον τοῦ ὀνόματος ἔγινε τόση κατάχρησις τὴν ὀνομάζομεν λοιπὸν κατ' ἐξοχὴν γυναῖκα, κατὰ τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀφοῦ ξεκουρασθῶν τὰ ἄλογα, ἡ συντροφία ἀπὸ Βιέννης ἐφιππος θὰ πάρῃ τὸ φύσημά της εἰς Πέστην.

Νέα κρεμάλα. Ὁ Διευθυντὴς ἀγγλικῶν Δεσμοτηρίου ἤρωτήθη: πόσοι κακοῦργοι μπορεῖ νὰ κρεμασθῶν συγχρόνως εἰς μίαν κρεμάλαν. «Νὰ σὰς πῶ, πράγματι μπορεῖ νὰ κρεμασθῶν ἕξ» ἀλλὰ μετ' ὅσον τοῦ χροῦ τοὺς τέσσαρες.

Ραδιοσυλλέκτης.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, πρέπει νὰ παράσχῃ ὁ κύριος ἀποδείξεις.

— Οὐδὲν θ' ἀποδείξῃ εἰμὴ ὅτι δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, εἶπεν ὁ βαρόνος καρχαζῶν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ ναύτης, εἰς ὃν οὐδεὶς προσεῖχεν, ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ ἀνακλιντροῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνήν.

— Ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαῖζ ἔχει δίκαιον, εἶπε διὰ βραχύνῃς ναυτικῆς φωνῆς, ὁ νεανίας οὗτος δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ!

Ὁ βαρόνος ἐξέβαλε κραυγὴν θριαμβοῦ· δὲν ἠρώτησε ποῖος ἠδύνατο νὰ ἦνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὅστις ἤρχετο οὕτως εἰς βοήθειάν του· ἐθεώρησε τὸν ἄγνωστον αὐτὸν σύμμαχον καὶ ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὰς χεῖράς του.

Ἄλλ' ὁ ναυτικὸς ὠπίσθοχώρησε κατὰ ἓν βῆμα καὶ ἐξηκολούθησεν:

— Ὁ νεανίας οὗτος δὲν εἶνε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, εἶνε ὁ κόμης Ἰωάννης Σαμαράνδ. Δὲν δύναται νὰ ἦνε μαρκήσιος, ἐπειδὴ ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ζῆ ἀκόμη.

— Ὡ! εἶπον πάντες ἐκπεπληγμένοι.

Ὁ βαρόνος ἀνετινάχθη καὶ ὠπισθοδρόμησεν, ὥστε φάσμα τι ἔσται αἰφνης πρὸ αὐτοῦ. Τὸ κατενεχθὲν κτύπημα ἦν τρομερόν. Ἄλλ' ὁ βαρόνος δὲν ἦτο ἄνθρωπος ὥστε εὐκόλως καὶ διὰ τοσοῦτω μικρὸν πρᾶγμα νὰ καταβάλληται· ἄλλως πεπεισμένος ὅτι ὁ ἀδελφὸς του, ἄφαντος ἀπὸ εἰκοσι καὶ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κοπεγχάγη, 30 Αὐγούστου. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας ἀφίκοντο σήμερον. Τὰς 11.11. ὑπεδέξατο ὁ λαὸς μετ' ἐνθουσιῶδων ἀνευφημιῶν.

Σαλσοβούργον, 30 Αὐγούστου. Σήμερον, ἐγένετο ἡ μελεταμένη συνέντευξις τοῦ πρίγκηπος Βίσαρκ μετὰ τοῦ κ. Χαλνὸκη.

Μόσχα, 30 αὐγούστου. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Μόσχας» λέγει ὅτι ἡ Ρωσία ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην. Ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐστρίας ἐν Ἀνατολῇ, προστίθησιν οὐδαμῶς ἀνησυχεῖ τὴν Ρωσίαν, διότι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐξασθενίζει τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Ἀζβούργων.

Μαδρίτη, αὐθημερόν. Ἀπεφασίσθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπως ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος παραστή εἰς τὰ μεγάλα θηνοπωρινὰ γυμνάσια, τὰ τελεσθησόμενα ἐν Ἀμβούργῳ. Κατὰ τὸ ταξίδιον τοῦ εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας θέλει διέλθει, κατὰ τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφήν, διὰ τῶν Παρισίων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΑΤΟΥ

τοῦ Δημ. Νοσοκομείου «ἡ Ἐλπίς»

δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰ οἰκόπεδα ἀγίου Ἀνδρέου, τὰ κείμενα πλεσίον τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ἀνήκοντα δὲ τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 106 διακηρύξεως, εὐρίσκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως πλειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 21 τρέχ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τῷ, κηρυσσόμενης τῆς δημο-

πέντε ἐτῶν, δὲν εἶχεν ἐπιζήσει μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ «Ἀτρομήτου», δὲν ἔβλεπεν ἀκόμη τί εἶχε νὰ φοβῆται. Ὅσο ἡ θύελλα ἐφαίνετο ἀπειλητικὴ, ἐπὶ τοσοῦτω ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν προπέτειάν του εἶχεν ἀπόφασιν ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ αὐτήν.

Παρετήρησε τὰ περίξ αὐτοῦ πρόσωπα καὶ εἶδεν ὅτι οἱ πάντες διετέλουσαν εἰς ἀγωνίαν καὶ ἦσαν καταπεπληγμένοι.

Τότε ἐγέλασε γέλωτα στυγρὸν, πυρρῶδη καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν ἐρυθρὸν πώγωνα ἔχοντα ἄνθρωπον:

— «Ε, εἶπε γελῶν πάντοτε τὸν βίαιον γέλωτά του, σεὶς βεβαίως εἰσθε ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ μετῆμφισμένος εἰς ναύτην.

— Κύριε βαρόνε, ἀπήντησεν ὁ ναυτικὸς, ἐὰν ἤμην ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ θὰ με ἀνεγνωρίζετε ἤδη.

— Εἶναι ἀληθές. Ἄλλ' ἀδιάφορον, εἶμαι περιέργος νὰ μάθω ποῦ θέλετε νὰ καταντήσητε σεὶς καὶ ὁ συνέταιρός σας.

Κύριοι, βλέπετε γελῶν ὑπάρχει βεβαίως λόγος τις. Πῶς νὰ μὴ γελᾶσω; Τοῦτο εἶναι τόσον γελοῖον, τόσον παιγνιῶδες! Δὲν εὐρίσκετε καὶ σεὶς ὡς ἐγώ, ὅτι εὐλόκληρος αὕτη ἡ κωμωδία καλῶς ἐπενοήθη;

Πρόσωπα ἐντελῆ, ἀνεπίληπτα! τῶνόντι τοῦτο εἶναι μεγαλοπρεπές! Παρουσίασαν πρῶτον ἐνώπιον ἡμῶν ἓνα μαρκήσιον ἀλλ' ἠπατήθησαν, δὲν εἶναι πλέον μαρκήσιος, ἀλλ' εἰς κόμης... Ὀλίγην ὑπομονήν, κύριοι, καὶ θὰ παρουσιάσωσιν ὡσαύτως εἰς ἡμᾶς καὶ τὸν μαρκήσιον. Καὶ ἐὰν ἐμπα-

πρασία; από τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἐστὶν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

Ἀγορανομικὸν Δελτίον.

Ἄρτος γαλ.	50	Ἀπίδια ὄκ.	4.20
Ἄρτος κ. π.	40	Πεπόνια ὄκ.	25
Κρέας βόειον ὄκ.	2.—	Καρπούζια ὄκ.	45
Ἐπίψοχοιο ὄκ.	2.40	Καφές α' π. ὄκ.	3.50
ἄμνυ ὄκ.	2.—	β' π. ὄκ.	2.30
Ἄρνις	4.60	Ζάχαρ. κε. ὄκ.	4.50
Ἄρνιθιον	4.60	ὄκ.	4.40
Νῆσαι τὸ ζεῦγ.	4.	Ἐλαιον α' π. ὄκ.	4.40
Ἰὰ τὰ 2.	20	β' π. ὄκ.	4.30
Κρέμμυθα ὄκ.	20	Χαβιάρι (Παν.) ὄκ.	4.—
Μελτζάνες ἐκ.	40	Τυρὸς Ἑλβ. ὄκ.	4.40
Πατάτ. ἐφ. ὄκ.	35	ὄκ. ὄκ.	6.—
Δομάτες ἐντ. ὄκ.	30	Ἄγγλ. ὄκ.	7.—
Μπάμιες 100	30	Ἄρμ. ὄκ.	7.—
Φασόλ. φρ. ὄκ.	70	Ἑλ. ἄσκ.	2.40
Ἀγγούρια ἐκ.	40	Μυζήθρα νῆσ.	3.60
Κολοκύνθ. ξ. ὄκ.	25	Β. ὑτ. νωπὸν ὄκ.	5.40
Σόδα ὄκ.	40	ἄσκ. α' π. ὄκ.	5.40
Σαφύλια ὄκ.	50	β' π. ὄκ.	4.80
Ροδάκινα ὄκ.	1.20-2.00	Ρύζι κοινὸν ὄκ.	80
Πάστα ὄκ.	80	» Βενδ. ὄκ.	90
Σάπων ἐντ. ὄκ.	1.—	Κέλλα ὄκ.	4.60
Ὁσπέρμ. Τερρ.	4.20	Σάπων Ζακ. ὄκ.	4.20
Πετρέλαιον ὄκ.	90	Σπέρ. Γαλ.	4.20
		Σουλάνθρ. στ.	6.50

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΙΛΟΙΑ Δ. Π. ΤΟΥΛΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὄρα 7 π. μ.	Διὰ Καλαμίκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' ἐβθετὰν δι' Ἀίγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθον, Πύλον, Κορίων, Καλάμαζα, Γυθείον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ὑδραν καὶ Πειραιᾶ
Δευτέρα » 6 π. μ.	Δι' Ἀγνανθούρα Μεθωνοπόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἀστρός, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη » 7 π. μ.	Αἰγύριον, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Ἀγνανθούρα, Λιδόνησιν, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ἰακύνθον, Ἀλμυρόν καὶ Βόλον.
Παρασκευή » 6 π. μ.	Ἑδρά, Σπέτσας, Αεωνίδιον, Γυθείον, Καλαμαζα, Ἰωννῆν, Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακῶν Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνην, Καλαμίκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή » 6 π. μ.	Αἰγυρίου, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Λουτρά Λιδόνησιν, Στυλίδα καὶ Βόλον.
Σάββατον » 6 π. μ.	Δι' Ἀγνανθούρα Μεθωνοπόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ Μη Χάρεσαι : 64, 101, 110 μέχρι 150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431 νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.

νίξεται καὶ αὐτός, θὰ ἴδῃτε ὅτι ὁ τρίτος οὗτος ἀπατεῶν δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον αὐθάδης τῶν ἄλλων. Ἄ! ναι, τοῦτο εἶναι ἀστειῖον.

Ἄλλὰ δὲν γελῶ πλέον, κύριοι, ὅτι συμβαίνει ἐνταῦθα ἐνώπιόν σας ὑπερβαίνει πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ φαντασθῇ αὐθαδέστερον. Δὲν θὰ ἐπιτρέψω ἐπὶ πολὺ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ δυστυχοῦς ἀδελφοῦ μου δύο ἄθλις, οἵτινες ἐπιδιόκουνσι τίς οἶδε ποῖον μυστηριώδη σκοπὸν, νὰ μεταχειρίζονται οὕτω τὸ ὄνομα τοῦ Σαμαράνδ.

Κύριε Πέδρο Κάρτορα, οἱ δύο οὗτοι ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι λόγόν εἰς τὴν δικαιοσύνην διὰ τὰς μηχανορραφίας των εὐαρεστηθῆτε νὰ προσκαλέσητε ἀστυνομικὸν τινα ὑπάλληλον.

— Κύριε βαρόνε, εἶπεν ὁ ναυτικός, μέχρι τῆς παρουσίας στιγμῆς ἡ ἀστυνομία οὐδὲν ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκον ἐνταῦθα.

— Ἄλλὰ τέλος, ἀπήντησεν ὁ βαρόνος μανιώδης, δὲν σὰς γνωρίζω ἐγὼ ποῖος εἶσθε; Τί θέλετε ἀπ' ἐμοῦ; Ἀπαντήσατε, ἀπαντήσατε!

— Τί θέλω; ἀπήντησεν ὁ ἔτερος βραδέως στηρίζων τὴν φωνὴν ἐπὶ τῶν λέξεων, θέλω κ. βαρόνε Δεσμοῦ, νὰ σὰς ἐρωτήσω τί ἐκάματε τὴν περιουσίαν τοῦ μαρκασιῶν Παύλου Σαμαράνδ, ὑπερβαίνουσιν τὰ ἑξ ἑκατομμύρια, τὴν ὁποῖαν ἐκλέψατε!

— Ἄθλιε! ἐγρύλλισεν ὁ βαρόνος, τὰς χεῖρας ἔχων διε-

σταλμένας, καὶ ἔτοιμος νὰ ὀρμήσῃ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ καταγγελέως.

Ἄλλ' ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ συγκρατηθῇ καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς σιωπηλοὺς θεατὰς τῆς παραδόξου ταύτης σκηνῆς.

— Ἰκούσατε, κύριοι; εἶπε. Τί δύναμαι ν' ἀπαντήσω εἰς τοιοῦτους λόγους; Δὲν δύναμαι νὰ ἀφήσω νὰ μὴ ἐκτραγῇ ἡ ὀργή μου. Πάντα ταῦτα εἰσι κινήματα ἀναισθητῶν.

Ἔχω νὰ κάμω μὲ δύο δυστυχεῖς παράφρονα;!

Οὐδεὶς ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐκ τῆς ψυχρᾶς καὶ αὐστηρᾶς στάσεως ἐκείνων, εἰς οὓς ἀπληθύνετο, κατενόησεν ὅτι μὴ τὴν ἐζήτει ἕνα ὑπερασπιστὴν.

Ἐν τούτοις ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα τοῦ κ. Μωριέν, ἀλλ' οὗτος ἀπεμακρύνθη ἀποτόμως μετὰ τινος κινήσεως ἰποστροφῆς.

— Κύριε βαρόνε, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, σὰς καταγγέλουσι, πρέπει νὰ ὑπερασπίσητε ἑαυτὸν λόγος γίνεται περὶ τινος κλαπέσεως περιουσίας. . . .

— Ψεῦδος! ψεῦδος! ἐπερώνησεν ὁ βαρόνος, ὁ ἀδελφός μου ἐσχματίσε περιουσίαν εἰς τὰς νήσους τῆς Σούθης καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκληρονόμησα αὐτόν.

— Ὅ,τι συμβαίνει ἐνταῦθα, κύριε βαρόνε, ἀπήντησεν ὁ κ. Βιολαῖν, φαίνεται ὅτι λέγει εἰς ἡμᾶς ὅτι ὁ ἀδελφός σας μαρκήσιος συνεζεύχθη.

— Ψεῦδος!

(ἀκολουθεῖ)